

מ"ת 56270/12/14 - מדינת ישראל נגד מתן אדרי (עצור) - בעצמו

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

29 ינואר 2015

מ"ת 56270-12-14 מדינת ישראל נ' אדרי(עצור)

בפני כב' השופט נסר אבו טהה

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד נדב אוחנה

המבקשת

נגד

המשיב

מתן אדרי (עצור) - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד עמית וייצמן

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. בפניי בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו על רקע כתב אישום המייחס לו עבירות של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, החזקת סם לצריכה עצמית, החזקת כלים-עבירות מיום 19/12/14.
2. בתמצית, בכתב האישום נטען, כי ביום 19/12/14 בחיפוש שנערך ברכבו של המשיב נתפסו על ידי המשטרה שקית אשר הכילה **הרואין** במשקל של **50.73 גרם**, **חשיש** במשקל **4.2268** גרם, כשהוא **מחולק** בשלוש אריזות, סמוך למושב הנהג ברכב, וכן **משקל אלקטרוני**.
3. לאחר שקבעתי דבר קיומן של ראיות לכאורה, ודבר קיומה של עילת מעצר, הורתי כמצוות המחוקק, על קבלת תסקיר שירות המבחן, תוך שהובהר, כי אין בהפניית המשיב לקבלת תסקיר, כדי להעיד על התוצאה שתתקבל בסופו של יום.
4. תסקיר כאמור התקבל ממנו עולה, כי המשיב בן 31, רווק, עובר למעצרו התגורר בבית הוריו ועבד בתחום השיפוצים. לדבריו, סיים 12 שנות לימוד לאחריהם שירת שירות צבאי חלקי. משפחת מוצאו מונה זוג הורים ושלושה אחים.

אשר לשימוש בחומרים ממכרים, מסר המשיב לשירות המבחן, כי לפני מספר חודשים בן דודו, עמו היה לו מערכת יחסים קרובה והדוקה, נהרג בתאונת דרכים, ועל רקע המועקה והמצוקה הנפשית, החל

להשתמש בסמים מסוג גראס. עוד לדבריו, עובר למעצרו שקל לפנות לטיפול במסגרת קופת החולים, אולם לא עשה כן. כיום, הביע נכונות להשתלב בטיפול במסגרת "בית חוסן".

שירות המבחן התרשם, מהמשיב כבעל יכולות מילוליות וקוגניטיביות תקינות, ניכרים מאמצים לתפקוד תקין במישור התעסוקתי. עוד התרשם השירות, כי במצבי קושי ומשבר המשיב מתקשה לגייס כוחות רגשיים ונפשיים ולהתמודד באופן מותאם. עוד מעריך שירות המבחן כי המשיב מתקשה לקבל גבולות חיצוניים ולהציב לעצמו גבולות פנימיים. שירות המבחן התרשם מקיומה של רמת סיכון להישנות התנהגות פורצת גבולות. עוד מעריך השירות כי ללא שילובו של המשיב במסגרת טיפולית יומית לא ניתן יהיה לצמצם את רמת הסיכון.

לסיכום, שירות המבחן המליץ לדחות את הדיון לתקופה של עשרה ימים על מנת לבחון השתלבותו של המשיב במסגרת הטיפולית "בית חוסן".

5. **בא-כוח המשיב** עתר לדחות את מועד הדיון ולהורות על קבלת תסקיר משלים אשר יבחן השתלבותו של המשיב בחלופה הטיפולית, כפי שהמליץ שירות המבחן. נטען, כי המשיב בחור צעיר, עובר למעצרו ניהל אורח חיים נורמטיבי. בשל טרגדיה במשפחה החל בשימוש בגראס. עוד נטען, שילובו של המשיב בחלופה טיפולית תוכל לצמצם את רמת הסיכון הלכאורית הנשקפת מהמשיב.

6. **בא-כוח המבקשת** מנגד, עתר לדחות את המלצת שירות המבחן ולהורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו. נטען, כי עסקינן בעבירות חמורות ובסמים מסוכנים במשקל לא מבוטל, אשר מקימות עילת מעצר סטטוטורית. בנוסף, לחובת המשיב שלוש הרשעות קודמות בעבירות אלימות, רכוש ואיומים בגין נידון לעונש מאסר בן 12 חודשים. עוד נטען, כי נסיבותיו של המשיב אינן עונות על הקריטריונים שנקבעו ב"הלכת סויסה". מה גם, שילובו של המשיב במרכז טיפולי יומי לא תאיין את רמת המסוכנות הלכאורית הנשקפת מהמשיב.

7. עבירות של סמים, ובמיוחד עבירות שאינן של החזקה לשימוש עצמי והנמנות על עבירות הפצת הסמים, מקימות חזקת מסוכנות מכוח הוראות סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי. כאשר מדובר בעבירות מסוג זה המדיניות השיפוטית של בית המשפט העליון הינה מעצר עד תום ההליכים למעט נסיבות חריגות ויוצאות דופן: "מי שיש נגדו ראיות לכאורה על החזקת סם שלא לצריכה עצמית, או על סחר בסם, צפוי למעצר עד תום ההליכים. רק נסיבות מיוחדות יכולות להצדיק, במקרים כאלה, שחרור מן המעצר." (בש"פ 4305/09 גאנם חרבאוי נ' מדינת ישראל).

לדוגמא, בבש"פ 11439/04 פואד אלקוידר נ' מדינת ישראל קבע כבוד הנשיא השופט גרוניס כתוארו דאז, בעניינו של משיב חסר כל עבר פלילי, ועל גבול גיל הקטינות, נמנה למשפחה נורמטיבית אשר הוגש בעניינו תסקיר חיובי כדלקמן: "המדיניות הנוהגת והמקובלת הינה כי בדרך כלל יש

להורות על מעצר עד תום ההליכים המואשם בעבירות סמים וזאת על מנת להגן על שלום הציבור... בית המשפט יחרוג מכלל זה במקרים בהם קיימות נסיבות חריגות... נסיבות המקרה דן אינן מצדיקות סטייה מן המדיניות המקובלת בעבירות סמים. אומנם, לעורר אין עבר פלילי אך אין בכך כדי להפחית מחומרת העבירה בה הוא מואשם".

עוד נאמר בבש"פ 11197/04 דניאל סוקולב נ' מדינת ישראל שעניינו משיב שביצע עבירה של סחר בקאנבוס בעודו קטין, בעל תסקיר מבחן חיובי והוא חסר עבר פלילי פרט להרשעה בעבירת גניבה כי: "בנסיבות אלה, וחרף הגיל הצעיר, יש לנהוג על פי הכלל האומר שאדם המעורב בעסקי סמים לא ישוחרר מן המעצר אלא אם כן קיימות נסיבות מיוחדות. לא מצאתי נסיבות כאלה במקרה הנוכחי."

עוד בבש"פ 54/04 מיכאל אסטרובסקי קבעה כבוד הנשיאה דהיום, השופטת מרים נאור: "יש הכרח לפגוע בכל החוליות של שרשרת הספקת סמים לכל יוחטא הציבור"

אשר לבקשה להפנות את המשיב לקבלת תסקיר משלים אשר יבחן התאמתו של המשיב למסגרת טיפולית בדמות מרכז יום-הלכה היא, כי מקומם של הליכי טיפול וגמילה הוא בשלב ביצוע העונש ולא בשלב המעצר, וכי רק במקרים חריגים התלויים במסוכנות הנאשם, וסיכויי הצלחת הטיפול ושאלת כנות רצון הנאשם להיגמל, יתאפשר שחרורו לחלופת מעצר לשם הליך גמילה. נסיבות חריגות מתקיימות למשל מקום בו הנאשם נמצא בעיצומו של הליך גמילה, וכן כאשר בית המשפט משתכנע כי רצונו של הנאשם להיגמל הינו כן ואמיתי וסיכויי להצלחה בטיפול גבוהים. (ראה בבש"פ 19811/11 מדינת ישראל נ' סויסה, בבש"פ 6892/10, בבש"פ 3418/10).

8. בענייננו, המשיב החזיק לכאורה בשני סוגים של סמים מסוכנים- סם מסוכן מסוג הרואין במשקל 50.73 גרם, ובסם מסוכן מסוג חשיש במשקל 4.2268 מחולק לשלוש אריזות ובמשקל אלקטרוני. אין עסקין לא "בסם קל" ולא בכמות קטנה יחסית- יש בנתונים אלה כדי להעיד לכאורה על נגישותו של המשיב לערוצי אספקת הסם.

סבורני, כי בעניינו של המשיב לא מתקיימות נסיבות חריגות המצדיקות הפנייתו לקבלת תסקיר משלים שיבחן מידת התאמתו להליך טיפולי לגמילה מסמים, וזאת בשל העדר קיומם של הנתונים הנדרשים בהלכת "סויסה" (בש"פ 1981/11) בעניינו של המשיב. לגופם של דברים, אין בפנינו משיב שנמצא בעיצומו של הליך גמילה.

לצד זאת, ישנה התרשמות שירות המבחן ממשיב המתקשה במצבי קושי ומשבר לגייס כוחות רגשיים ונפשיים ולהתמודד באופן מותאם כשנראה כי מצא מפלט בשימוש בסמים. כמו כן, מתקשה לקבל גבולות חיצוניים ולהציב לעצמו גבולות פנימיים. מכלול נתונים אלה, הביא את שירות המבחן להערכה, כי מהמשיב נשקפת רמת סיכון להישנות התנהגות פורצת גבולות.

יתרה מכך, המלצת שירות המבחן, בגדר המלצה היא ואין בית המשפט מחויב לה. שכן, השיקולים המנחים את שירות המבחן בהמלצתו והשיקולים והאינטרסים שעל בית המשפט לשקול לצורך החלטתו, לא בהכרח זהים וחופפים הם (ראה בש"פ 5309/05).

9. המשיב יליד 1984, לחובתו שלוש הרשעות קודמות- הראשונה משנת 2004 בגין עבירות רכוש. השנייה משנת 2010 בגין עבירות אלימות, איומים, הסגת גבול, בגינה נידון לעונש מאסר בן 12 חודשים. השלישית משנת 2010 בגין עבירה של תקיפה סתם בגינה נידון לעונש מאסר בן חודשיים.

10. אשר על כן, ולאחר שבחנתי את מכלול השיקולים הרלוונטיים ובהעדר נסיבות חריגות ומיוחדות, ובשים לב למדיניות השיפוטית שהתווה בית המשפט העליון בעבירות נשוא כתב האישום, **הנני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו.**

ניתנה והודעה היום ט' שבט תשע"ה, 29/01/2015 במעמד הנוכחים.

נסר אבו טהה , שופט